

Söylesene Muallim

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 26 Aralık 2022

Derli toplu bir yalnızlık adeta uyutulduğum ve şafağın kirinden akan üç beş hece söyleyeceklerimin yanında solda sıfır kalan.

Demem o ki: solumdaki yetim de çekinceleri ile arkalara kaçıyor hayatın da hep ön sırasında geçmişken zaman.

Geçkin sözcükler var misal bir de geçemediğim acılar ki...

Ben kendimden çok geçtim defalarca demenin de tezahürü iken varsa s/onsuzluğa tekabül ettim. Sıfatlar var irin yüklü.

Gözümün iris' inde saklı duygular var:

Bak gözümün ta içine ve de dal derinliklere.

Hep derin oldum derdim de derin aşkım da.

Hulasası iklimlerin bazen bir vaveyla sunan gök kuşağı bazen ısrarla susan yeryüzü ve insanoğlu.

Debdebeli duygularla sevdim ben oysa kimse yakınımnda uzağımnda bastım bağırma ağırma gitse de kayıtsızlıkları...

Zirzop bir sözcük bazen aklıma tırmanan ve manidar bir cümleden yaka silktiğim yine de açık vermeden arz ettiklerim.

Arşı alaya çıkmış hüznüm, be muallim hem biz senle meslektaş sayılırız gerçi çok zaman geçti üzerinden ne zamanki elimde kaldı kırık tebeşir.

Yüzüm s/üzgün olsa ne ki cephemde yaşadıklarımın yanında?

Kaç bayt ise artık bir şiir ve ben hala yedek almıyorum yazdıklarımnda kasıt da değil sadece kayıt altına almak adına duyguları.

Hünkârım Rabbim en sevdiğim ve O'nun hükümrânlığında yaşayıp tüm canlıların nefsinden ve kirinden ve şerrinden yine O'na sığındığım.

Makul bir neden söyleyin bana o halde yaşamak adına?

Ya da ısrarla susacaksınız basın gidin çevremden hem bunca gölge ettiğiniz yetmezmiş gibi sonunda hayallerimi de çaldınız...

Muallim, sen söyle.

Ya da ben söyleyeyim senin yerine:

Mantıklı bir açılım getirmekse hayata konumuz demek oluyor ki konuyu dağıttık ne de olsa özveri ile yaşarken ön sözü de eklerken güne son sözü illa ki kader koyacak, değil mi?

Evhamlı benliğim endamlı duygularım.

Elemden çıkıp da yola maneviyatımın güçlendiği ve madden bitik olsam da acılarımı mutsuzluğa mal edip yeniden başlıyorum saymaya hem de soldan sağa:

Solumdaki boşluk.

Önümce uzanan ufuk.

Sağdıçım elbet sağ elimde tuttuğum kalemim ve tüm düğümler çözülüyor bir bir.

Sağlıklı bir karar almak adına enine boyuna düşündüğüm nihayetinde kendimi dahi ikna ettiğim. Hayat aralıksız geçen bir bülten ve de sesi kısık ne de olsa televizyonda aralıksız yayında olan haber kanalından vazgeçemiyorum ve sessizce izleyip alt yazısını ben geçiyorum hayatın ve her müşküle düştüğümde dış sesi meşgule verip içimden firar eden sözcükleri yığıyorum sayfaya. İmha edemediğim ne kadar kötülük varsa ihbar dahi etmediğim ve ilhamımla başa çıkamayıp kendimi astığım o çamaşır ipi: hani, az evvel kaygılarımı yıkayıp da astığım hani baskın gelen dış sesin iç sesime hükmetme ihtimali...

Olasılıklarla dolu yaşam bir de olumsuzluklarla ve hayatın arka cephesinde illa ki bir şeylerin yedeklerini alıyoruz ama yetmiyor da.

Yetemediğim kadar insanlara kendimi kopyalamaktan da imtina ediyorum ve her aldığım yedekte ölçsüz bir duygu seli ile ölçüt bellediğim kalemin de sayesinde kale alınacak alınmayacak ne varsa bir bir süzgecinden geçiriyorum aklımın.

Mantıkla duyguların savaşında kaç cephede birden mücadele veriyorum.

İmkânları zorlamak ve ihtimallerden bir çizelge oluşturmak.

Canımsa inanılmaz yanıyor ve yâd ettiğim kadar mutlu günlerimi yansıtmadan da geçemiyorum olan biteni.

Bir o kadar olmama ihtimali ile yüzleştiğim acı gerçekler acımın boyutunu daha da tepelere taşıyor. Tepeleme istiflediğim duygulardan ördüğüm şiirler derken şiirlerden derlediğim hayat hikâyem derken hikâyelerin ardı arkası kesilmezken keşfe çıktığım hayat da kesif bir sessizlikle beni imtihan ederken... Sınav sonucu ise çok gecikecek çünkü sayısız sınava üst üste ve bir anda girdim bu bağlamda kâinatı saygıyla selamlayıp tavaf etmekten başka çarem de yok ve ben her ne kadar Araf'ta takılı kaldımsa biliyorum da bu yolun dönüşünün olmadığını.

Gittiği yere kadar elbet bir de kendimden gitme ihtimali ile aralıksız şafak sayarken sancılı bir bekleyişin de eşlik ettiği şu isli yolda bana eşlik eden sadece Rabbim iken.

Ne de olsa çıkmadık candan ümit kesilmez.

Ya, sen ne diyorsun sevgili muallim ne de olsa aralıksız istişare ettiğim tek dostumsun...